

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Frontex International EAD

Svarande: Emil Yanakiev

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 101.1 FEUF (förbudet mot att hindra, begränsa eller snedvrider konkurrensen) hinder mot artikel 36.2 i lagen om advokatyrtket, enligt vilken en sammanslutning av företag som utövar fria yrken (Högsta advokatrådet) får med stöd av behörighet som staten har överfört till den i förväg föreskriva om ett lägsta pris för de tjänster som dessa företag tillhandahåller (advokatarvoden)?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Strider den sista delen i artikel 78.5 i civilprocesslagen (i den del bestämmelsen inte tillåter att advokatarvode sätts ned under ett fastställt minimibelopp) mot artikel 101.1 FEUF?
- 3) Om den första frågan besvaras jakande: Strider artikel 132 led 5 i lagen om advokatyrtket (med beaktande av tillämpningen av artikel 136.1 i lagen om advokatyrtket) mot artikel 101.1 FEUF?
- 4) Utgör artikel 56 första stycket FEUF (förbudet mot inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster) hinder mot artikel 36.2 i lagen om advokatyrtket?
- 5) Strider bestämmelsen i artikel 78.8 i civilprocesslagen mot artikel 101.1 FEUF?
- 6) Strider bestämmelsen i artikel 78.8 i civilprocesslagen mot direktiv 77/249/EEG ⁽¹⁾ (vad avser rätten för personer som företräds av juridiska rådgivare att kräva advokatarvoden)?
- 7) Strider 2a § i tillägsbestämmelserna till förordning nr 1 mot direktiv 2006/112/EG ⁽²⁾, som tillåter att mervärdesskatt ses som en integrerad del av priset för en tjänst som tillhandahålls inom ramen för ett fritt yrke (avseende den omständigheten att mervärdesskatt räknas in som en del av det advokatarvode som ska betalas)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 196).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 2 augusti 2016 av Bank Mellat av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juni 2016 i mål T-160/13, Bank Mellat mot rådet

(Mål C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bank Mellat (ombud: S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, barristers)

Övriga parter i målet:

Europeiska Unionens råd,

Europeiska kommissionen,

Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom,
- ogiltigförklara artikel 1.15 i förordning 1263 ⁽¹⁾, antingen i dess helhet eller i den del den är tillämplig med avseende på banken,
- fastställa att artikel 1.6 i beslut 635 ⁽²⁾ inte är tillämplig med avseende på banken, samt,
- förelägga rådet att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och för förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Klaganden, Bank Mellat (**banken**) överklagar den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juni 2016 i mål T-160/13, *Bank Mellat mot rådet*, EU:T:2016:331 (**domen**). Sammanfattningsvis gör banken gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att ogilla bankens talan om att ett flertal åtgärder som utgör ett **"finansiellt embargo"** gentemot banken ska förklaras ogiltiga eller icke-tillämpliga med avseende på banken, det vill säga:

1. Artikel 1.15 i rådets förordning (EU) nr 1263/2012.
 2. Artikel 1.6 i beslut 2012/635/Gusp
2. Till stöd för överklagandet åberopar banken särskilt tre grunder avseende att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid sakprövningen av bankens talan:
1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av kravet "åtgärder som krävs" i artikel 215 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (**FEUF**) (första grunden).
 2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att det finansiella embargot var proportionerligt, vilket i sin tur var förenat med ett flertal specifika fall av felaktig rättstillämpning (andra grunden).
 3. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att det finansiella embargot var förenligt med andra allmänna unionsrättsliga principer (tredje grunden).
3. Till stöd för överklagandet åberopar banken även två grunder avseende att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida vissa delar av bankens talan kunde tas upp till sakprövning:
1. Tribunalen avskilde felaktigt delar av det finansiella embargot och fann att bankens talan avseende dessa delar inte kunde tas upp till sakprövning (fjärde grunden).
 2. Tribunalen gjorde sig i synnerhet skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att den inte var behörig enligt artikel 275 FEUF att pröva bankens talan mot artikel 1.6 i beslut 2012/635/Gusp (femte grunden).
4. Banken yrkar därför att domstolen ska upphäva domen och bifalla bankens överklagande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1263/2012 av den 21 december 2012 om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran
EUT L 356, 2012, s. 34

⁽²⁾ Rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran
EUT L 282, 2012, s. 58